

Türk Tarihinde Meseleler

Hüseyin Nihal Atsız

İstanbul, Ötüken Neşriyat, 2018, 189 Sayfa, ISBN:978-975-437-805-4

Merve Nur AKBAY*

Türk Tarihi ve Türk Edebiyatı açısından önemli bir şahsiyet olan Hüseyin Nihal Atsız tarafından kaleme alınan bu eser makalelerinin bütünüdür. Türk edebiyatına girmiş olan Bozkurtların Ölümü ve Bozkurtlar Diriliyor romanları Atsızın en önemli eserleridir. Bu eserler Göktürk dönemini anlatan harikulade eserlerdir. Tarihi onun algısıyla okumak ve hissetmek insanı okumaya daha çok teşvik etmektedir. Türk Tarihinde Meseleler adlı eserinde tarih ve kültürümüze ait bazı konuları Türkçü görüşüyle ele almıştır.

“Milli çıkarı arkaya atıp da tarafsız davranmaya kalkmak, gerçekte tarafsız olmak değil, karşı tarafların yanında yer almak demektir.” önünç bölümünde kendisini bu şekilde açıklamıştır. Türkiye'nin 1071 Malazgirt Savaşı ile kurulmuş olması tezinin ne kadar yanlış olduğunu ve milli ülkü bakımından zararlı olduğunu bu kitapta delilleriyle belirttiğini söylemiştir. Türk Tarihine Bakış Açımız Nasıl Olmalıdır? Adlı

* Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Tarih Bölümü, akbaymervenur@hotmail.com

bölümde yazar Türk tarihine “hanedancılık” zihniyetiyle bakmamızın yanlış olduğunu belirtmektedir. Kitabın savunduğu en önemli tez bu ifadelerle apaçık ortadadır; *“Türk tarihi aralıksız bir bütündür.”* Makaleler okunması kolay akıcı bir üslupla yazılmıştır özellikle saf Türkçeyle yazıldığı anlaşılmaktadır. Akademik bir kitap gibi görülse de herkesin okuyabileceği ve anlayabileceği bir yazı dili kullanılmıştır. 16 Devlet Masalı ve Uydurma Bayraklar adlı makalede tarihte sadece kurulan iki Türk Devletinin olduğunu söylüyor bunlar Türkistan ve Ön Asya da kurulan bugünkü Türkiye’dir. Bizlere devlet olarak kurulmuştur diye ifade edilen devletler aslında birbirlerinin devamıdır diye ifade etmektedir;

“Türkiye Cumhuriyeti gökten zembille inmemiştir. Osmanlı İmparatorluğunun devamıdır. Osmanlı İmparatorluğu, İlhanlı devletinin uç beğliğinden doğmuştur; demekki onun devamıdır. İlhanlı Devleti, Anadolu’daki Selçuklu Devletinin devamıdır. Anadolu’daki Selçuklu Devleti ile Batı Türkistan ve İran’daki Harzemşah’lar Devleti, Büyük Selçuklu Devletinin devamıdır. Büyük Selçuklu Devleti, Karahanlılar’ın, Karahanlılar Uygurların, Uygurlar Gök Türkler’in, Gök Türkler Aparlar’ın, Aparlar Siyenpiller’in, Siyenpiller Kunların devamıdır. Bu devamlar kesintisizi, aralıksız bir tarihin kadrosudur. Yani biz biri yıkılıp biri kurulan ayrı ayrı devletlerin değil, bir bütün halinde sürüp gelen bir devletin milletiyiz.”

Osmanlıyı seven diğerlerini, diğerlerini seven Osmanlıyı sevmemektedir. Kitaptaki bu alıntı bu tezi çürütmektedir. Aslında hepsi Türk kanından gelen hanedanlardır.

Atsız Osmanlıya derin bir saygı besliyor, özellikle Sultan II. Abdülhamid’e *“Toplumun en büyük haksızlığına uğramış tarihi şahsiyetlerden bir”* diye bahsediyor. II. Abdülhamid’e Gök Sultan demeyi tercih etmiştir ve o 33 yıl zekâ ve hamiyetle imparatorluğu ayakta tuttu diyor ve ağır eleştirilere maruz kaldığını belirtiyor. Gök Sultan’a yapılan bu eleştiriler her Türk gibi Atsız’ı da rahatsız etmiştir. Daima II. Abdülhamid’e yapılan eleştiriler katil, kızıl sultan, korkak tarzındadır bu propaganda sonucu böyle tanınmış talihsiz bir insandır. *“Körpe beyinlere Sultan Hamid düşmanlığı aşıyordu...”* aynı telkinlerle büyütülen nesillerin yaşları büyüdükçe bu propagandayı kitaplara da yansıtılacağını eleştirmiştir. Sultan Hamid için kızıl değil Gök Sultandır ifadesini başlıkta ve makalesinde yer vermiştir. Herkeste olan ufak tefek kusurları şişirip erdemlerini inkâr etmekle Türk Tarihi yazılamaz diyerek belirtmiştir. Devlet büyükleri her zaman saygıyla anılması gerekir ve hainlikle suçlanamaz.

Osmanlı Padişahları adlı makalesinde Osmanlı padişahlarından sübjektif bir ifadeyle bahsetmiştir. Edebiyat, tarih, coğrafya dersleri okutmakta ki gayenin gençlere millet ve yurt sevgisini aşılama olduğunu belirtmiştir. Bu derslerin anlatımı da yalan söylemeden gerçekleri anlatmakla yapılmalıdır görüşüne sahiptir. Osmanlı sultanları hakkındaki yersiz iddiaların okul kitaplarına kadar girmesi bir tehlikedir. Bu konuda Atsız Ali Canip Yöntem’in liselerin dokuzuncu sınıflarında okutulan Edebiyat adlı kitaptan bir kayıt örneği göstermiştir. Ali Canip Yöntem’in Abdülmecid’e yaptığı bu tutumu sert bir dille eleştirmiştir ve lise kitaplarında bir liderin yerilmesinin yanlış olduğunu yinelemiştir. Türk Destanı adlı makalede milli tarihimizi bir sisteme bağlamak için uzun bir hazırlanma gerektiği gibi, milli destanımızı kesin bir ekle sokmak, şüpheli taraflarını aydınlatmak gerektiğini belirtmiştir. Bizi ait olanları alalım olmayanları atalım

demıştır bu çalışmaların yapılması gerektiğini vurgulamıştır. Türk destanı üzerine ilk çalışan Ziya Gökalp'tir. Atsız, Gökalp'i iyi bir şair olmakla beraber, Türk destanının bazı parçalarını sade ve özlü bir dille yazıya çekmiş bunda ilmi değil yalnızca milli terbiyevi bir gaye gütmüştür şeklinde bahsetmiştir. Gökalp'in bazı manzumelerine de yermiştir ve beni okurken en çok etkileyen ve ders verici manzumesi:

“Kırım, Kazan heder oldu!

Tuna, Kafkas beter oldu!

Türkistan'da neler oldu,

İşitmedi kulağınız.”

Ziya Gökalp'i Atsız, çeşitli milli ve toplum görevlerinin ele alınmadığı veya iyi görülmediği bir devirde yetişmiş milliyetçi bir aydın olarak tanımlamıştır. Gökalp ihmal edilenlerin hepsini birden yapmaya kalkmıştır bu yüzden bir kısmı eksik veya yarım kalmıştır. Türk destanını yazmak hususundaki teşebbüsü de böyledir. Bununla beraber bu sahada ilk olması onun büyük şereflerinden birisidir diye de belirtmiştir.

Asıl vurgu yapmak istediği Türk Tarihine bir büyük bakılmayı ve dönemin Milli Eğitim'ince bilerek yahut bilmeyerek bazı tarihi olayların çarpıtılmış, yanlış yazılmış hallerini düzeltmeden ders kitaplarında okutulması gibi hatalar üzerine bunlara cevap olarak yazılmıştır makaleler. Türk Tarihi Meselelerinin yalnızca bunlardan ibaret olmadığını ama maksat bu meselelerden bir kaçını göstererek aydınların ve bilhassa tarihçilerin dikkatini özellikle bu konulara çekmek sorunlu noktalarda fikir birliğine varmak için gerekli toplantı ve tartışmaların yol açılmasını sağlamanın olduğunu belirtmiştir. Kitabı okuduğumda Bilge Kağan'ın şu sözü aklımda kaldı *“Türk Milleti! Düşün!”*

Türk bilginlerinden alıntılar yaparak yazılan bu makaleler büyük tezler sunarak Tarihimize başka bir yön veriyor.